

РЕШЕНИЕ

№ 20886

гр. София, 17.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 23.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Геновева Йончева

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Мария Николова, като разгледа дело номер **3584** по описа за **2025** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. С Решение /без номер/ от 17.01.2025г., постановено по НАХД № 10974/2024г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 24-4332-014697/03.07.2024г., издадено от началник група в СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с което на В. С. А. на основание чл.183, ал.2, т.11 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба в размер на 200 лева за нарушение на чл.40, ал.2 ЗДвП и на основание чл.174, ал.3, предл.1-во ЗДвП е наложена глоба в размер на 2000 лева и право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

С доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон решението е обжалвано от наказаното лице като се моли за отмяната му и за отмяната на НП. Твърди се, че съдът е интерпретирал данните по делото неправилно като кредитирал изцяло показанията на свидетелите М. и Ч. – актосъставител и свидетел по АУАН. Погрешно възприел, че изследването е извършено в 11,30 часа. Доверил се изцяло на показанията на св.М., която била предубедена и не е имала пряко и непосредствено възприятие за действията на А.. Съдът дори не възприел, че той е самокатастрофирал в deregистрирания автомобил, собственост на жената, с която живее на семейни начала. Съдът игнорирал показанията на св.Ч., че лицето не е било на шофьорското място и не е контактувало с уредите за управление на МПС. В съдебно заседание направеното искане за отмяна на

обжалваното решение и потвърденото с него НП се поддържа чрез адв.Б..

Ответникът по касационното оспорване, в писмен отговор по жалбата моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Въз основа събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, от решаващия съд е установена следната фактическа обстановка:

Свидетелката М. живеела в съседство до жалбоподателя - на кръстовището на ул.“инж. Б. О.“ и ул.“641-ва“. На 14.06.2024г. чула силна музика, говор на висок тон и звук от автомобилен двигател. Чувайки звуци от автомобилни клаксони, около 11,30 часа, излязла на терасата и видяла автомобил, за който знаела, че се управлява от наказаното лице – марка „БМВ“, модел „320 Д“, с рег. [рег.номер на МПС] . Видяла, че автомобилът е спрял напречно на ул.“инж. Б. О.“ с включен двигател. А. се намирал извън автомобила и спирал преминаващите превозни средства в двете посоки на улицата. Поведението му свидетелката възприела като опасно и се обадила на тел.112. Малко по-късно А. се качил в автомобила и потеглил рязко назад, при което предизвикал сблъсък с паркиран автомобил марка „Хюндай“, модел „М.“, рег. [рег.номер на МПС] и продължил движението си по улицата като предизвикал втори сблъсък, този път с контейнер за отпадъци, след което продължил движението си.

Във връзка с подадения сигнал на тел.112, около 12,30 часа на място пристигнал екип от автоконтрольори в Отдел „Пътна полиция“. Пристигналият екип заварил А. да спи в автомобила, но не на шофьорското място. От М. били взети сведения в писмен вид. От разказа ѝ полицаите предположили, че А. е употребил алкохол, затова му издали талон за медицинско изследване. А. обаче не се явил, за да му бъде взета проба.

За горното срещу него бил съставен АУАН и въз основа на него издадено процесното НП. Същото съдът приел за законосъобразно издадено.

Решението е правилно.

При правилно установена фактическа обстановка съдът е достигнал до законосъобразни изводи. Не е налице твърдяното от касатора процесуално нарушение, изразяващо се в неизясняване на делото от фактическа страна. Съдът е събрал всички относими към случая доказателства, вкл. свидетелските показания на актосъставителя и свидетеля – очевидец на нарушението и въз основа на тях е обосновал изводите си. Именно от показанията на свидетеля М. се установяват относимите към случая факти, които се потвърждават от показанията на актосъставителя, който свидетелства, че при пристигането им на място А. е бил заспал в автомобила, разговарял е с него, но той е бил под влиянието на алкохол. От показанията на свидетеля К. /свидетел на жалбоподателя/ не се установяват релевантни към спора факти, тъй като тя твърди, че е разговаряла с него преди описания в АУАН и НП инцидент. Обратно – показанията на свидетеля М. са последователни и непротиворечиви, кореспондират с останалите доказателства по делото, поради което правилно са кредитирани от съда. В този смисъл не е налице твърдяното от касатора процесуално нарушение. Съответни на фактите по делото са изводите на съда по приложението на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл.174, ал.3 ЗДвП водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 2 години и глоба 2000 лв. Безспорно е установено в случая, че А. е отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол, както и не е изпълнил издаденото му направление – талон за медицинско изследване в МБАЛ „Св. А.“. С това той е осъществил състава на посочената за нарушена разпоредба, за което са му наложени съответните административни наказания. Обстоятелството, че при идване на контролните органи А. е заварен да спи в автомобила на място, различно от шофьорското не опровергава този извод, а именно, че касаторът не е управлявал автомобила. За последното по делото са събрани достатъчно доказателства като не може да се приеме, че свидетелката М. е предубедена и в този смисъл дадените от нея показания не отговарят на истината – от показанията на свидетеля Ч. /актосъставител/ се установява, че по асфалтовата настилка на улицата са видими следи от т.нар. „дрифтене“ – „...автомобилът е въртял гуми и се е движел назад.“ Като същият е заварен „подпрян“ в съседен автомобил.

Правилно е решението и в другата му част, с която е потвърдена наложената глоба за нарушение по чл.40, ал.2 ЗДвП. Съгласно посоченият законов текст, по време на движението си назад водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, той е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности. Очевидно при реализирано ПТП при извършване на маневра движение на автомобила назад, водачът не е изпълнил това задължение, за което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото на ответника са дължими разноски. Такива съдът намира, че в случая не следва да присъди поради обстоятелството, че представените по делото писмени бележки, имащи характера на писмена защита, нямат отношение към неговия предмет, доколкото в тях се обсъжда законосъобразността на издаден електронен фиш и потвърждаващото го решение. При липса на осъществено процесуално представителство съдът не може да присъди възнаграждение за него. Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение /без номер/ от 17.01.2025г., постановено по НАХД № 10974/2024г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.